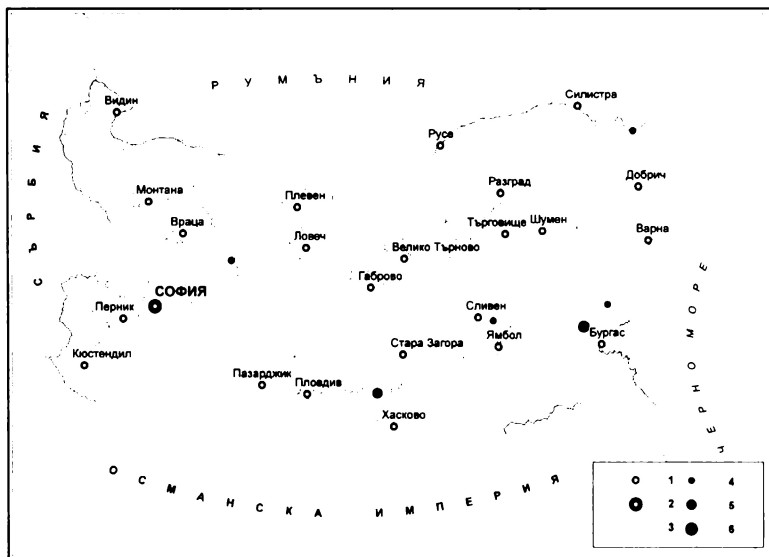

Вълчедръм (Долни Цибър), Никола Козлево (Цани Гинчево), Лъки (Белица), Шумен (Костена река), Стамболово (Голям извор), Генерал Тошево (Огражден), Раковски (Чалъкови), Родопи (Йоахим Груево) и Ловеч (Българене) (Приложение 28);

Фиг. 20. Териториално разпределение на селищата с относителен дял на ромското население над 30 % през 1887 г.: 1 – по-голям град; 2 – столица; 3 – граница на община; 4 – селища с относителен дял на ромското население от 30-40 %; 5 – селища с относителен дял на ромското население от 40-50 %; 6 – селища с относителен дял на ромското население над 50 %

Fig. 20. Spatial distribution of the settlements with relative share of Roma population more than 30% as of 1887: 1 – major city, 2 – capital; 3 – municipal boundary; 4 – settlements with relative share of Roma population from 30 to 40% 5 – settlements with relative share of Roma population from 40 to 50 %, 6 – settlements with the relative share of Roma population more than 50%)

- През **1965 г.** броят на селищата от тази група нараства на 16. За първи път се наблюдава концентрацията им в *Североизточна България*, като тук се намират повече от половината от селищата – в общините Кайнарджа (селата Голеш, Полковник Чолаково, Давидово), Търговище (Руец), Попово (Еленово), Долни чифлик (Детелина), Главиница (Стефан Караджа), Бяла (Попович), Антоново (Малоградец). Останалите селища са пръснати из цялата страна – Харманли (Болярски извор), Крумовград (Звънарка), Казанлък (Розово), Елена (Давери, Майско) и др. (фиг. 21);

- От началото на 90-те години се наблюдава значително нарастване на броя на селищата от тази група, като през трите последни преброявания (**1992, 2001, 2011 г.**) той съответно е 70, 92 и 111. През 1992 г. се запазва високата концентрация в *Североизточна България*: общините Добрич (селата Черна, Плачидол, Житница, Котленци, Ломница, Драганово); Шумен (Струйно, Илия Блъсково), Тервел (Оряк, Каблешково), Попово (Заветно, Светлен, Кардам), Омуртаг (Тъпчилешково, Бостан); Кубрат